

CONVERSACIÓ A LA MUNTANYA

taques de silenci lluent
en un matí cendrós.

corbs ajocats dalt d'un arbre nu
en testimoniatge de l'erm,
en testimoniatge d'aquells
que fan camí a les palpentes,
orbats de mots i de llengua.

i de sobte, en un marge,
dictamen de la llum:
ens clava mirades d'acer
a les mans i als ulls,
ens clava el fred que té a dins,

i ens deixem ferir,
abocats al turment de la memòria.

brum contra brum,
a les balmes on ens hem refugiat
es clivellen les parpelles.
ens glaçarà l'enuig, el desesper?
de nou la foscor s'empassa la vida!

tu que saps l'idioma de les fonts,
revifa'ns la llengua, dónan's colors,
torna'ns el brull i la saba!

tu que captas el perfil de la llum
en els pous crivellats d'estrelles,
dibuixa'ns paraules reviscudes!

que s'esborgeixin l'enuig i la recança,
que s'estimbin els dols
a l'avenc de la nit, que s'esmiquin!

tu que tens pinzell i paraula,
solca amb tinta clara
el nostre conhort, llaura'ns el dia!

Yael Langella